

Hvis man ved Udarbejdelsen af Tabellen havde været i Stand til at medtage ogsaa Aarene inden 1920, vilde Forholdet have stillet sig noget anderledes, navnlig saaledes, at Procenttallet af de undersøgte „Byerhverv“ vilde have været betydelig højere, medens Landbrugere, hvis Skatteansættelser man først i de senere Aar har begyndt at undersøge enkeltvis, vilde have vist omtrent samme Procent.

Opløser man Gruppe 1) i ovenstaaende Tabel, „Selvstændige Landbrugere“, i 3 Undergrupper, faar man for hver af disse følgende Tal:

	Antal „Hovedpersoner“ 1921.	Antal Under- søgelser.	I Procent af Folkemængden.
a) Godsejere og Proprietærer*)	1 738	246	14,2
b) Gaardejere*)	68 572	3 434	5,0
c) Husmandsklassen (Parcellister, Bols- mænd og Husmænd)	108 971	352	0,3
I alt	179 281	4 032	2,2

For „Byerhvervene“ (handlende, Haandværkere og industridrivende) er man ikke i Stand til at foretage en tilsvarende Deling efter Erhvervenes Størrelse. Men det bør bemærkes, at Undersøgelserne af disse erhvervsdrivende hovedsagelig har angaaet de større og økonomisk bedst stillede indenfor Klassen.

Af Hovedtabellens Sammendrag for alle de fem omhandlede Aar fremgaar det, hvor mange af Undersøgelserne indenfor hver Klasse Skatteydere der har ført til Forhøjelser af Skatteansættelserne eller Efterbetaling af for lidt betalt Skat og eventuelt Bøde. Procentvis stiller Forholdet sig indenfor de enkelte Grupper paa den nedenfor anførte Maade, hvorved bemærkes, at man ved Procentens Beregning har set bort fra de Undersøgelser, der endnu ikke var afsluttet den 1. December 1924:

Godsejere, Proprietærer og Forpagtere	34,4
Gaardejere	51,0
Husmænd, Bolsmænd og Parcellister	46,4
Selvstændige handlende	37,8
Fabrikanter og andre større industridrivende	38,7
Haandværksmestre	46,1
Hotelejere, Restauratører, Gæstgivere og Kroejere	40,3
Skibsførere, Styrmand o. lign.	42,6
Fiskere	35,9
Læger	58,7
Dyrlæger	15,2
Apotekere	49,6
Kapitalister og Rentiers	25,3
Andre Erhverv	31,5
I alt	44,1

Det bemærkes, at de anførte Procenter ikke kan tages som et absolut gyldigt Udtryk for Rigtigheden af Ansættelserne indenfor de forskellige Erhvervs- klasser, men at to særlige Forhold her gør sig gældende. For det første det, at man for enkelte af Klasserne overvejende har brugt den Fremgangsmaade at lade Skatteraadene forhøje de paagældendes Ansættelser efter § 34. De saaledes foretagne Forhøjelser har alene angaaet et enkelt eller højst to Aar, men har til Gengæld strakt sig til det store Flertal af Undersøgelserne indenfor paagæl- dende Erhvervsklasse, f. Eks. Lægerne. Disse Skatteydere har derefter haft Lej- lighed til at paaklage Forhøjelserne til Landsoverskatteraadets Klageafdeling, og

*) De af Landsoverskatteraadet benyttede Grupperinger er ikke helt ensartede med dem, der anvendes i Statistisk Departements Tabeller, idet Forpagtere i disse henregnes til Gaard- mandsklassen, medens de af Landsoverskatteraadet er slaaet sammen med Godsejere og Proprietærer, da Undersøgelserne væsentligst angaar Herregaardsforpagtere.